No. 2242 Vrijdag 24 December 1926. 43ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 10 cts.

„VENITE, ADOREMUS!"

(KERSTGEDACHTEN.)

Met de oud-testamentische Zieners, die in naam van den God der ontferming de gedachte aan en de hoop op den komenden Verlosser levendig hielden, verzucht de Kerk, gedurende de heilige voorbereidingsweken van den Advent, met steeds inniger en dringender verlangen:

„Kom, o Heer, God der krachten, kom ons verlossen."
„Dauwt, hemelen, van boven, en wolken regent den Rechtvaardige neer."
„Kom, en slaak de boeien van Uw volk Israel, — kom en wil niet talmen".

En nauwelijks heeft de wondere muziek der klokken, als de Engelenzang van eertijds, het vol blij jubileeren aan de menschheid aangekondigd: „Christus is ons geboren," of het menschdom zinkt op de knieën: „Venite adoremus — Komt, laten wij Hem aanbidden."

Treffend, tot schreiens toe, is voor den christen de nacht, waarin het Licht, de afstraling van het Eeuwige Licht dér Godheid, voor hem is opgegaan.

„Venite adoremus — Komt, laten wij Hem aanbidden."

En sinds dien gedenkwaardigen nacht, dat een Engel het der menschheid verkondde: „Vreest niet! Want zie, ik boodschap u een groote vreugde", en dat de luchten vol waren van het zoete Engelen-gezang: „Glorie aan God in den hooge, en op aarde vrede aan de menschen van goeden wil", zijn er vele eeuwen vervloden, milliarden van menschen zijn er gekomen en gegaan, volkeren en natiën zijn opgekomen en verdwenen, maar allen één in het rotsvaste geloof aan den Menschgewordenen God te Bethlehem.

Allen hebben de stem vernomen die ze noodde: „Venite adoremus, komt, laten wij Hem aanbidden," en zij zijn neergezonken in aanbidding voor het Goddelijk Kind in de armelijke kribbe.

De van God bezielde zangers hebben hun schoonste liederen gezongen ter Zijner eer.

De van God begenadigde kunstenaars hebben aan dat Goddelijk Kind gewijd de schoonste werken van hun penseel en van hun beitel.

De geleerden en grooten onder de menschen zijn Het de schatting komen brengen van hun genie.

En de armen en nederigen van harte zijn genaderd tot heel dicht bij de kribbe, tot heel dicht bij dat Kindje, arm en nederig als zij, — en te zamen met al die grooten onder de menschen hebben zij Het aangeboden de schatting van hun liefde, vereering en aanbidding.

Aan onzen modernen tijd, die met verwaarloozing van het hoogste, de cultuur der ziel, zich bijna uitsluitend richt op het uiterlijke, — aan onzen modernen tijd met zijn intellectueele overbelasting, waaraan maar al te vaak een jammerlijke geestelijke ondervoeding beantwoordt, — met zijn strijd in de burgerlijke maatschappij tusschen de verschillende klassen, en op het groote wereldtooneel tusschen de verschillende volken en rassen, — aan dezen tijd is het treurig voorrecht voorbehouden, dat hij de kribbe van het Kind, dat God is, met onverschilligheid, om niet van minachting te spreken, voorbijgaat.

Wat zou een kind ze kunnen leeren, deze geestelijk-verdwaasden!

En toch, ondanks de onverschilligheid van zoovelen, leert Christus' Geboorte dat een algeheele christelijke wedergeboorte noodzakelijk is, om zich los te maken uit de algemeene verwarring der geesten en weer liefde en vrede, en daarmee geluk, te brengen in deze koude, egoistische wereld.

En toch is en blijft het Goddelijk Kind in de kribbe het hoogste en schoonste ideaal voor 's menschen leven, voor huis en school.

En toch is en blijft het Kind in de kribbe te Bethlehem de Vredevorst, en blijven de Engelen zingen: „Vrede op aarde, aan de menschen van goeden wil."

Ja, daar is het goed bij de kribbe. Daar leert de mensch wat liefde en vrede is, — wat liefde vermag.

Daarom, „Venite adoremus", „Komt, laten wij Hem aanbidden."

Wederom terug tot een levendig geloof, tot de kribbe van Bethlehem, tot nederigheid en eenvoud der harten, tot de edele, reine vreugde van een christelijk leven; terug tot den godsdienst, terug tot Christus.

„*Omnia instaurare in Christo*"
Alles in Christus herstellen.
En dan „pax hominibus"

Vrede zij U.

Ontwerp-Verordening.

Salaris-verhooging.

VOORLOOPIG VERSLAG.

De beraadslaging in de afdeelingen over het ontwerp heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

In de memorie van antwoord dd. 15 November 1926 op het daarbij ingetrokken ontwerp-suppletoire begrooting voor 1927 deelt het Bestuur den Raad mede, dat Zijne Excellentie de Minister van Koloniën „er zich mede kon vereenigen de door de tijdsomstandigheden geboden verbetering van de landsinkomsten van de hoofdambtenaren tot stand te brengen overeenkomstig het door Uwen Raad aangegeven denkbeeld". In het desbetreffende voorloopig verslag dd. 3 September 1926 hebben de afdeelingen zich niet alleen voor duurtetoeslag, maar ook voor duurtetoeslag over de *geheele linie* uitgesproken. Het onderhavige ontwerp, enkele dagen na bedoelde memorie van antwoord ingediend, vraagt evenwel gelden aan voor duurtebijslag aan *eenige* hoofdambtenaren. Zelfs eene mededeeling wie de hoofdambtenaren zijn, voor wie het aangevraagde bedrag bestemd is, ontbreekt in de memorie van toelichting.

De afdeelingen meenden te moeten opmerken, dat het zoodoende moeilijk is het ontwerp te beoordeelen en drongen dan ook aan op het verschaffen van meerdere gegevens, n.l. aan wie het Bestuur voornemens is de hierbedoelde duurtebijslagen uit te keeren. Daarbij gaven zij te kennen, dat zij voor wat het geven van duurtetoeslag over de geheele linie betreft, nog steeds op hetzelfde standpunt staan, en den aandrang bij het vorig voorloopig verslag uitgeoefend bij dezen herhalen.

Konden eenige leden accoord gaan met de voorgestelde wijze van berekening van den duurtetoeslag (n. l. 10% van de organieke salarissen), anderen daarentegen achtten een gelijk bedrag van f 1000,— juister, daar al de betrokken personen in gelijke mate de duurte van het leven voelen. Echter zullen ook de laatstbedoelde leden zich bij de voorgedragen regeling neerleggen teneinde de zaak ook ter wille van de belanghebbenden niet onnoodig lang op te houden.

Wederom brachtten sommige leden het feit ter sprake dat aan den Apostolisch Vicaris en aan de Roomsch Katholieke geestelijken van den 2den rang geen duurtetoeslag is toegekend, en wederom sloten al de overige leden zich daarbij aan. Naar aanleiding daarvan wordt hierbij aan het Bestuur het verzoek gedaan bij nota van wijzigingen voor dit doel een bedrag te willen aanvragen.

Gaarne zag men het standpunt van het Bestuur in zake de salarieering van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdinst nader toegelicht. In Februari 1926 heeft het Bestuur den Raad medegedeeld: „Ondanks verschillende pogingen is het ondergeteekende niet mogen gelukken een geneeskundige bereid te vinden voor de bij de bezoldigingsregeling bepaalde bezoldiging van f 7 008,— de betrekking van Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst te aanvaarden. In aanmerking genomen, dat van den geneeskundige eenige bijzondere ervaring op het gebied van hygiene en bacteriologie vereischt wordt, terwijl tevens particuliere bijverdiensten krachtens de verordening uitgesloten zijn, vermeent ondergeteekende, dat een inkomen van f 12.000,— 's jaars niet te hoog is om een geschikte kracht te krijgen."

Ofschoon tegen het toekennen van dergelijke toelagen, heeft de Raad de door het Bestuur voorgestelde persoonlijke toelage ten bedrage van bijna f 5 000,— aangenomen, geleid door de overweging, dat een bacterioloog op Curaçao hoog noodig is en uit vrees, dat de plaats nog langer onvervuld zou blijven. Volgens het sinds ingetrokken ontwerp dd. 28 Juli 1926 wilde het Bestuur de bezoldiging van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst op f 10 008,—bepalen. En thans stelt het Bestuur voor de persoonlijke toelage te schrappen, met de korte mededeeling, dat het crediet voor 1927 niet meer benoodigd is. Het Bestuur wil dan het traktement op f 7 008,— laten. Of de Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst begrepen is onder de „eenige hoofdambtenaren", wien duurtetoeslag zal worden verleend, is den afdeelingen niet bekend.

In verband met het voorgaande werd gevraagd of het gerucht waar is, dat aan den tegenwoordigen tijdelijken Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst toch een persoonlijke toelagen en wel ad f 1 800,— toegekend is, en zoo ja, uit welken post die moet worden gekweten en of het in de bedoeling van het Bestuur ligt daarenboven nog een duurtetoeslag te verleenen.

Naar aanleiding van het telkens lager stellen van de landsinkomsten van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst wenschte men te vernemen of het Bestuur thans kans ziet en wel voor f 7 008,— de plaats, die men niet gaarne onvervuld zag, blijvend te doen innemen op de wijze zooals het Bestuur zich dat in Februari l. l. dacht.

Eenige leden kwamen terug op het bij het vorig voorloopig verslag aangestipte omtrent de vereeniging der betrekkingen van Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst en bacterioloog in een en denzelfden persoon. Men achtte het niet van belang ontbloot in dezen tijd, dat de betrekking vacant is, nogmaals de aandacht op deze aangelegenheid te vestigen. In dit verband werd betreurd, dat, waar het Bestuur het noodig schijnt geacht te hebben het ontwerp van 28 Juli l.l. bij *memorie van antwoord* (en niet bij schrijven aan den Raad) in te trekken het desbetreffend voorloopig verslag daarin niet behandeld wordt, en daarin niet voorkomt wat men anders zou verwacht hebben daarin aan te treffen. Daardoor mede als gevolg van de weinige mededeelzaamheid in de memorie van toelichting op het onderhavige ontwerp betoond, moeten ver-

KERSTNACHT.

door TRUUS VAN ARNHEM.

Licht was de nacht om de verre velden van Bethlehem, waar de herders waakten bij hun kudden. 't Was koud; één van die heldere, vriezende nachten, waarin menschen en dieren dicht naast elkander drongen, om zóó nog eenigszins beschutting te vinden tegen den snijdenden, ijzigen wind. De herders wikkelden zich dan in hun wijde mantels en sliepen, terwijl één van hen de wacht hield.

Dezen nacht echter stonden de schapen in een troepje bijeen, de koppen opgeheven, en soms zacht blatend, en ook de herders sliepen niet. Druk pratend zaten ze om een laag hout-vuur en dachten niet aan rusten.

'tWaren ruwe, grove mannen, met verweerde behaarde gezichten, en stroeve strenge monden. Maar hun oogen waren trouw en open als die van kinderen. Héél hun leven omgaande met de stille dieren, waren zij geworden als deze: even zwijgend en gesloten, maar ook even goed en zacht van hart.

Nu, terwijl ze daar bijeen zaten, lag op ieders gezicht een uitdrukking van verbazing, vermengd met vrees. En wel was daar reden voor!

Was er ooit zoo'n klare en geheimzinnige nacht geweest? Was ooit de lucht zóó vol met vreemde geluiden en straalden ooit de sterren, zoo'n zacht-schijnend wonderlicht? En dan die groote staartster, daar ginds! Zij was schitterend en zóó schoon, als zij nimmer nog een ster hadden gezien.

Kon 't zijn, dat zij ongeluk voorspelde?

De mannen vroegen het zich af, angstig voor naderend onheil.

„Ook de schapen zijn onrustig", zeide de oude Ruben. „Waarlijk, al veertig winters bracht ik den nacht door op Bethlehem's velden, maar nooit nog zag ik zulke lichtende sterren. 't Is of zij den glans van Jehova's luister uitstralen!"

En de grijsaard schudde bevreemd het hoofd met de zilverwitte haren.

„Ja, en er is een zingen in de lucht en een groot, machtig gejubel, als van duizenden stemmen!" zei zacht de jongste der herders „en ik voel, dat 't alles licht om mij is.... maar ik zie het niet!"

't Was Juda, de blinde jongen, die zoo sprak, en de andere herders keken medelijdend naar zijn kindergezicht met de krullen langs voorhoofd en hals, en de heldere blauwe oogen, die zochten langs heel den lichtenden hemelboog, maar niets zagen van de glorie daarboven, omdat het voor hem altijd donkere nacht was.

Toch was het jonge gezicht niet treurig, toen hij langzaam opstond en al tastend den heuvel beklom, waarachter zijn gezellen dekking hadden gezocht tegen den wind.

„Hij gaat weer droomen en spelen," fluisterden de herders, en hun ruwe gezichten spraken ontroering om den armen blinde.

Juda hoorde het niet. Hij had vanonder een doornigen struik zijn vedel te voorschijn gehaald en terwijl zijn hand liefkoozend de snaren streelde, glimlachte zijn mond. Dan begon hij te spelen; eerst zacht en teer, maar allengs al krachtiger, forscher. Geheel zijn ziel legde de jonge herder in zijn eenzaam spel. En als zoo dikwijls reeds kwam ook nu weer in hem en onzegbare weemoed om de vele trage, donkere uren, en de vedel klaagde van zijn hijgend hunkeren, zijn schreiend verlangen naar de zon, de bloemen, de boomen, de schapen, naar alles wat Jehova's machtige hand schiep, en wat hij nooit nog zien mocht.

Maar langzaam verdween de droeve trek van zijn jong gezicht, dat opgeheven was naar den sterrenhemel. De blijdschap die leefde in dezen nacht, daalde ook in zijn ziel en hoog jubelde het instrument in ongekende vreugde.

Aan den voet van den heuvel luisterden de herders naar de bekende klanken, die ook nu weer vertelden van groot, onnoembaar menschenleed. Doch nooit nog was 't spel zóó droef geweest, en stil veegde menige hand een traan weg.

„Maar hoor!" zei de grijze Ruben, „wat vreemd is opeens zijn spelen. 't Is geen klagen, niet treurig!... Z'n vinger is ... ... Voelt ook Juda de blijdschap, die om ons is?.... Maar zie, zie! Wat licht is dat? En vanwaar komen die wondere geluiden?..... Oh!"...,

Verward zweeg hij, en ook de anderen luisterden naar iets, dat hoog in de lucht zong en jubelde.

Dan plots was 't als heldere, zondoorzeefde dag! En ontelbare, ijle, stralende wezens zweefden om hen.

Een hemelsche geest, groot en schitterend stond in hun midden. Z'n gelaat blonk met ongekenden, hoogen glans en z'n gewaad was als pas gevallen sneeuw, zóó rein en blank.

Verschrikt weken de herders terug en hun armen hieven afwerend de lange mantels.

Eén ondeelbaar oogenblik was het stil; een stilte, waarin alleen klonk het zingen der vele engelenstemmen in de luchten en het juichen der viool van den armen blinde.

Dan sprak de engel — en zijn stem was machtig als de donder en toch teer als een avondklokje, dat klept over de heuvelen.

„Vreest niet, want zie, ik boodschap u een groote vreugde: dat heden uw Zaligmaker geboren is, die Christus, de Heer is, in de stad van David. En dit zij u een teeken: gij zult een kindeke vinden in doeken gewikkeld en liggende in een kribbe!"

En al de stemmen met harpen en vedels daartusschen jubelden:

„Glorie aan God in den hooge en vrede op aarde den menschen van goeden wil."

schillende reeds ter sprake gekomen punten [illegible] in dit voorloopig verslag worden opgenomen.

Volgens de memorie van toelichting dd. [illegible] Juli 1926 lag het in de bedoeling van het Bestuur over het jaar 1926, gerekend van 1 Juli aan de hoofdambtenaren duurtetoeslag toe te kennen. De afdeelingen vereenigden zich daarmee. Aangezien de onderhavige memorie van toelichting daarover zwijgt, werd gevraagd wat in deze de bedoeling van het Bestuur is.

Ontwerp-verordening.

Salaris-brievenbestellers.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

De dienst van de brievenbestellers is in de laatste twee jaren zeer toegenomen. De stad heeft zich uitgebreid en de besteldienst is veel grooter en drukker geworden dan vroeger. Behalve dat zij op werkdagen gewoonlijk langer dan 8 uren dienst hebben, moeten de bestellers bijna alle Zon- en feestdagen dienst doen. Bovendien hebben maandelijks om beurten twee bestellers den besteldienst der postpakketten, waardoor zij ook financieele verantwoordelijkheid te dragen hebben met inning der invoerrechten, verrekenbedragen, enz.

Dat de bezoldiging der bestellers, zooals thans geregeld, tamelijk laag is, laat geen twijfel, aangezien het toch een eisch is, dat zij behoorlijk kunnen leven en vóór alles eerlijke, betrouwbare personen moeten zijn. Bovendien is promotie voor hen uitgesloten. Het is daarom alleszins billijk, dat zij na een bepaald aantal jaren een inkomen kunnen verkrijgen, dat weinig verschilt van dat in andere takken van dienst, zooals b. v. bij de belastingen, genoten.

Ondergeteekende stelt zich dan ook voor de bezoldigingsregeling 1923, voor wat de brievenbestellers betreft, als volgt te wijzigen:

Aanvangsbezoldiging	f	960,—
na 2 jaren dienst		1 080,—
„ 4 „ „		1 260,—
„ 6 „ „		1 440,—
„ 8 „ „		1 620,—
„ 10 „ „		1 800,—

De betrekking van hoofdbrievenbesteller zou dan kunnen vervallen, daar als zoodanig steeds de oudste benoemd wordt bij wijze van belooning voor zijn langdurigen diensttijd, zonder dat hij meerdere verantwoordelijkheid dan of leiding over de andere bestellers heeft.

De hulpbesteller doet tegenwoordig dezelfde diensten als de andere bestellers, doch aangezien hij geruimen tijd in dienst moet zijn vóór dat hij goed op de hoogte gekomen is van alle wijken en van de namen en adressen van verschillende personen, zou ondergeteekende die willen handhaven, doch zonder termijnsverhooging, daar het billijk zou zijn, dat hij na 2 jaren dienst en gebleken geschiktheid, tot besteller wordt benoemd, in verband met het feit, dat hij dezelfde diensten als de anderen presteert.

De Heer en Mevrouw

A. H. van Zijl-Kuypers

geven met groote blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon

Karel Petrus Johan.

Curaçao, 20 Dec. 1926.

Berichten uit de Kolonie.

Welkom.

In gezelschap van de Eerw. Fraters RADULPHUS en HERMENIGILD zijn per SS. *Venezuela* hier aangekomen twee nieuwe Fraters, de Eerw. Fr. ANDREAS en ARNOUD.

Hartelijk welkom.

C. R. K. Volksbond.

In de Maandagavond gehouden Algemeene Vergadering van den C. R. K. Volksbond is in de plaats van den Heer J. DE JONGH, die aan de beurt van aftreden was, als Algemeen Voorzitter gekozen de Heer JUAN BARNIE; de Heer C. CASIANO is als Algemeen Penningmeester herkozen, en in de plaats van den 2den onder-voorzitter, den Heer ERNESTO PARDO, is gekozen de Heer JEAN DANIA.

Aan allen onze hartelijke gelukwenschen.

Mgr. Nieuwindt-Stichting.

De Afdeeling Pietermaai van gemelde Stichting, Voorzitter de Heer A. E. GOILO, heeft aan den Algemeenen Voorzitter, den Heer R. S. S. DE LANOY als eerste bijdrage afgedragen de som van fl. 1000.

Bravo!

Eindexamen Wilhelmina-School.

Bij het eindexamen aan genoemde school voor M. U. L. O. behaalde de jongejuffr. EMMA MADURO het diploma.

Onze gelukwenschen.

In dank ontvangen.

Van de *Coöperatieve Vereeniging & Nijverheid*, een kalender met portret van 't hoofdgebouw.

Van *La Competencia*, den Heer E. KEYZER enkele mooie reclame-artikelen.

Van den Heer C. W. F. DAVELAAR een flesch van het nieuwste merk bier: *Carlsberg Pilsner*, 't Is aan te bevelen.

Van de firma *S. E. L. Maduro & Sons* een kalender, met portret van het bankgebouw.

New-Zealand Shipping Co Ltd.

Maandag 27 Dec. wordt het *SS. Rouhine* verwacht, met bestemming *Southampton*.

Lago Oil & Transport Co. Aruba.

De Correspondent van *„La Cruz"* op Aruba meldt, dat men spoedig een nieuwe baggermachine verwacht, om het werk van de uitbaggering der St. Nicolaasbaai te bespoedigen.

De steiger van gewapend beton, ter lengte van 450 voet, met een dwarssteiger van 1000 voet er tegenaan, is zoo goed als klaar. De steiger wordt electrisch verlicht. Te Savoneta is men bezig een huis te bouwen voor den Super-intendent der Maatschappij, Mr Rodger, benevens huizen voor de politie, douane, havenkapitein, dokter ect.

De stranding van de „Delft".

De Raad voor de Scheepvaart deed uitspraak in zake de stranding van het stoomschip „Delft" op het eiland Santa Clara nabij Guayaquil in Ecuador.

De Raad is van oordeel dat de „Delft" is gestrand tengevolge van ten eenenmale onvoldoende navigatie van den betrokkene. Het is wel buitengewoon te betreuren dat schip en lading zijn verloren gegaan en zulks bij het in acht nemen van zeer gewone zorgvuldigheid had kunnen worden voorkomen. Hier is geen sprake van omstandigheden, die buitengewone zorg vereischten. Het schip is vast geloopen op de ondiepte bij Santa Clara, bij de meest gunstige gelegenheid terwijl het licht bijtijds zichtbaar was.

De eenvoudige controle waardoor kon worden geweten of het licht werkelijk aan de kim in het zicht kwam — hoewel voor afstandbepaling onvoldoende — is niet te baat genomen. Verder had de kapitein de grootbestekkaart moeten gebruiken. Op de door den stuurman gesignaleerde verkleuring in het water slaat hij geen acht. Op het snelle doorzetten van het licht reageert hij te laat. Alles te zamen genomen vraagt de Raad zich af hoe het mogelijk is dat een ervaren kapitein zoo zeer de kluts kwijt raakt. Of zou hier weer, evenals zoo-

---

Toen steeg de engel op en zijn stem paarde zich aan die der anderen, terwijl zij langzaam verdwenen, nagestaard door de verbaasde herders. Maar lang nog klonken hun zangen, die trilden door den nu weer ster-beschenen nacht.

Doch de viool zweeg en haastig kwam de blinde speler omlaag.

„Wie zongen daar zoo schoon? En wie sprak er van een kindeke, dat geboren is? O, zeg 't mij, zeg 't, want 't was of Jehova Zelf op aarde was neergedaald!"

Z'n stem trilde en smeekend zochten z'n blauwe kinderoogen in 't rond.

Toen vertelden de herders opgewonden wat zij gezien hadden. Van den schitterenden engel, van al de zingende geesten, en van het verblindende licht, dat scheen over de velden, zoodat 't was geweest als een helle zonnedag.

„En de engel was groot, héél groot!" fluisterde eerbiedig een der mannen, „en z'n kleed glansde als de sneeuw op de toppen van den Libanon!"

De arme Juda luisterde, terwijl groote tranen uit zijn lichtlooze oogen rolden. Hij schreide, omdat hij niet had mogen zien dezen Boodschapper van hun grooten God.

„Kom," zeide ten laatste de oude Ruben, „laat ons gaan en het kind zoeken!"

En heen togen de herders over de velden. Druk pratend gingen zij tusschen de wollige schapen en ieder droeg iets, als geschenk voor het arme kindeke, dat in een kribbe lag. De een hield een schaapje, de ander een kruikje melk, een derde een stuk brood.

Maar achter allen kwam, stil en droef, de blinde Juda, met in de armen zijn viool: zijn eenigste schat.

Niet lang behoefden zij te zoeken, want weldra bemerkten zij een lichtschijn uit een rotsholte, die dikwijls door herders gebruikt werd als stalling voor het vee, en bij hun nadering zagen zij een vreemd, ontroerend schouwspel:

Een man en een vrouw knielden naast een kribbe, waar, op stroo, een kindeke lag, gewikkeld in armelijke windsels.

De man was reeds bejaard, want haren en baard waren grijs. Doch een groote vreugde blonk er in zijn goedige oogen, en liefdevol blikte hij nu eens naar het kind, dan weer naar de vrouw. Deze laatste was, in tegenstelling met den man, nog zeer jong. Haar oogen waren groot en stralend in 't bleeke gelaat, en als zij het kind zochten, blonk er een grenzelooze liefde in.

Dit alles zagen de herders slechts vluchtig. Al hun aandacht was voor 't kind. Het kind, dat daar rustig lag op 't ruwe stroo! Zoo'n schoon, lief kindeke hadden zij nooit nog gezien! Ja, dat was wel het wichtje, waar de engel van sprak! Maar was dit de verwachte Messias? Zóó arm en zóó koud? Doch 't schreide niet! Z'n blond kopje lag stil op 't harde bedje en z'n groote, blauwe oogen, waaruit een wonder licht straalde, lachten hen tegen.

Achter de kribbe stonden een os en een ezel. Hun groote, logge koppen dicht bij 't kleine kinderkopje. Maar de dieren waren rustig en in hun oogen was als een glimp van begrijpen, terwijl hun adem verwarmend door de ruimte ging.

Stil kwamen de herders nader, tot naast de vrouw. Daar bleven ze staan, beschroomd-eerbiedig. En ze keken al maar naar 't kindeke! Maar Juda liep tastend langs hen heen tot vlak voor 't kribbeke. Daar knielde hij neer, het hoofd gebogen: heel zijn lichaam schokte van 't snikken. Zóó groot was z'n verdriet, dat hij ook dit wonder niet zien kon.

Toen zagen de herders, dat het kindeke z'n armpjes uitstrekte, en een klein handje bleef rusten op Juda's hoofd.

Met een sprong stond de jonge man recht en een vreugdekreet klonk door de rotsholte:

„Ik zie!,... Ik zie!... Jehova, ik dank U!"

En weer zonk hij op de knieën, en weer schreide hij, maar nu van vreugde. Zijn tranen vielen heet op 't koude kinderhandje! 't Eerste wat hij zag was 't lieve kindeke, en hij kon zijn blik er niet van af wenden.

Dit gebeurde in den nacht, toen een wonder licht scheen over Bethlehem's velden en er een kindeke geboren was in een armen stal!

Het Kindeke, dat God was!

vele malen, de nonchalance ten deele moeten worden verklaard door de omstandigheid dat de betrokkene zich op deze route zoo goed thuis gevoelde, waardoor zoo vaak, de allernoodigste en voor de hand liggende controle-maatregelen achterwege worden gelaten.

De Raad wijst nog eens op den toestand gelijk deze hier bestond, nl. dat de kaartenkamer zich niet op de bovenbrug bevindt, hetgeen voor een behoorlijke navigatie zeer belemmerend werkt.

Hoe dit ook zij, de betrokkene erkent ten volle zijn schuld. Bij het bepalen der strafmaat wil de Raad ook rekening houden met de omstandigheid dat een dergelijke nonchalanche als hier heeft plaats gehad voor den Raad een psychologisch raadsel is en dat deze kapitein als een bekwame zeeman bekend staat.

Mitsdien straft hij den betrokkene, door hem de bevoegdheid te ontnemen, als gezagvoerder te varen op een schip als in art. 2 der schepenwet bedoeld, voor den tijd van drie maanden.

Officiëele Berichten.

Aan den hulpkommies der belastingen op Bonaire J. F. W. Gravenhorst is, op zijn verzoek. eervol ontslag uit 's lands dienst verleend, en J. A. Reina is benoemd tot tijdelijk hulpkommies der belastingen aldaar.

Aan den hulpkommies der belastingen C. R. Maat is, op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

De heer H. J. Beaujon is herbenoemd tot lid der Schoolcommies op Curaçao.

Aan den vuurtorenwachter op Klein Curaçao, Gustaaf Monsanto, is een maand verlenging van binnenlandsch verlof verleend, tot verder herstel van gezondheid.

Aan de bediende aan de Wilhelminaschool op Curaçao, Rosalie Willems, is op haar verzoek, eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

ALLERLEI.

HAAGSCHE FILM.

Hoe Amerika ons ziet. — Den Haag op 't eiland Friesland! — Een drama in twee acten.

— Doing Holland in 24 hours.... Sightseeing in recordtime Amsterdam, The Hague, Vollendam and Marken....

— Floep — Rome — Paris — Belgium — Holland — Berlin.... als een wervelwind vlogen de Amerikaansche hotelhouders door Europa.....

— Recepties, speeches, port, thee, lunches, diners.....

— Veel apéritifs, meer bols, nog meer cocktails....

— Afgewisseld door ijverige propaganda van Vreemdelingenverkeer, Horecaf, etc. etc. met stapels gidsen, brochures, inpompende Hollands bezienswaardigheden, toerend in enorme auto-cars langs straten en pleinen zonder tal.... reclame en nog eens reclame voor ons landje....

— Overgelukkig onze propagandisten met Amerikaansche complimentjes als: lovely Holland, nice time, kom terug zoo spoedig mogelijk, nooit vergeten.... vorrt.... Yankees alweer op weg naar Duitschland, nieuwe impressies, speeches, lunches, whisky.... complimentjes aan Verkehrsverein...... rrrt.... Praag etc.

—Einde eerste acte. ****

— Tweede acte — 3 maanden later.

— Gezelschap terug in Dollarica,

— Nog steeds overvol van „flying visit" aan anti-droog Europa....

— Schrijven „impressions" van de „lovely trip"..., zoeken hun aanteekeningen op en maken de Amerikaansche bladen gelukkig met hun pennevruchten.:.

— Over Holland en Den Haag..., in het grootste Amerikaansche blad .,.. vertelt één der leiders het volgende....

— Wij staken de Zuiderzee over naar Friesland, een zonderling en weinig bezocht eiland....

—.... waar wij eindelijk landden in.... Den Haag!.... de hoofdstad van Nederland.

— De naam van deze stad beteekent, zooals ieder weet... De Haven.

— Den Haag is één van de schilderachtigste hoofdsteden van Europa.

— Nauwe, hobbelige straatjes, huizen met scherp toegespitste gevels.

— Een bekoorlijk Koninklijk Paleis, dat zeer juist het „Huis in het Bosch" genoemd wordt.

— Het stadje heeft veel charme...

— De Hollanders zijn beroemd om hun zindelijkheid op huizen en wegen.,'

— Een levensbehoefte voor de gewone bevolking zijn de badkuip en de waschtafel met stroomend warm en koud water nog niet....

Tot zoover de notities van een toerend Amerikaan, die blijkens zijn laatste opmerkingen ook nog wel heldere oogenblikken had....

— Amsterdam was geheel uit zijn herinnering weggevaagd.... was het wonder na alle feestbankets en speeches in Europa's hoofdsteden genoten.

Vr.

BUITENLAND.

HET BOLSHIWISTISCH GEVAAR.

Van Sjanghai naar Fez.

Van Sjanghai naar Fez, m.a.w. van China naar Marokko slingert de gordel, die een Fransch blad door het communisme van Moskou in gevaar ziet gebracht.

De opstand op Java is maar een incident, een aanwijzing voor heel de beschaafde wereld om op haar hoede te zijn.

De gordel, door het communisme aangetast, omvat Oost- en Zuid-Azië en Noord-Afrika.

Voor een groot deel is hij koloniaal bezit van Europeesche staten of kan tot de Europeesche invloedssfeer worden gerekend.

Engeland, Frankrijk, Nederland, Italië, Spanje zijn daarbij betrokken.

Kan Sovjet-Rusland die landen zelf niet onmiddellijk en voldoende ondermijnen (al laat het door zijn communistische kernen en sectors daartoe niets onbeproefd), het poogt ze in hun koloniaal bezit aan te tasten en zoo in hun hartader te treffen.

Nederland is kwetsbaar in Indië, Engeland in Singapore en Voor-Indië, Frankrijk in Cochin-China en Algerië, Italië in Tripolis.

De wereldproductie ligt voor een aanzienlijk deel in die gebieden, handel en scheepvaart vinden er hun verbindingen en aanknoopingspunten.

Denk een oogenblik den gordel van Sjanghai tot Fez in de macht van Moskou, en de beteekenis van Europa is voor een groot deel vernietigd, het wordt een verarmoed gewest, willoos en machteloos in de hand van Moskou.

Spreek niet te vlug van een sombere phantasie, millioenen mijlen en eeuwen ver van mogelijke verwezenlijking.

Wij weten van de communistische organisatie, buitenlandsch actie en propaganda te Moskou iets, maar veel te weinig.

Ook de mededeelingen in de *Tribune*, al heffen ze af en toe een tipje van den sluier op, verstrekken geen volledige inlichtingen.

Maar men kan er zeker van zijn, dat Moskou in heel dat reusachtig gebied, hetwelk het Europeesch koloniaal bezit bestrijkt, rusteloos met geld en zendelingen werkzaam is.

De Aziatische en Afrikaansche grond wordt voortdurend bewerkt en ondermijnd, de geest der inheemsche bevolking, dweepzieke heidenen en Mohammedanen, vergiftigd.

Het is een geweldig proces, dat zich ginds afspeelt en waaraan veel te weinig aandacht wordt gewijd.

Er is ten slotte, èn in ons Indië èn in alle overige gebieden, maar één middel om den invloed van Moskou en haar propaganda te neutraliseeren en te niet te doen: de inlandsche bevolking te overtuigen, dat haar belangen goed behartigd worden niet alleen, maar haar invloed te geven op haar lotsbestemming, een vorm van zelfbestuur te vinden, die met den graad harer politieke ontwikkeling overeenstemt.

Anders loopt men groot gevaar, op alle punten van den gordel door Moskou te worden overvleugeld.

De Vkrt.

DE KERKVERVOLGING IN MEXICO.

De politiek der Vereenigde Staten.

Naar de Times-correspondent te Washington meldt, verluidt in politieke Mexicaansche kringen, dat de Calles-regeering een krachtige nota in antwoord op de jongste mededeeling uit Washington in zake de land-en oliewetten voorbereidt.

In deze nota zal de Mexicaansche regeering de souvereine rechten van Mexico om zijn binnenlandsche aangelegenheden zelf te regelen, nogmaals uiteenzetten en verklaren, dat, als de Vereenigde Staten zich met deze interpretatie niet kunnen vereenigen, zij de kwestie maar voor het Haagsche hof moeten brengen.

Intusschen keert de gezant der Vereenigde Staten in Mexico dezer dagen naar zijn post terug met „het volle vertrouwen" van president Coolidge.

De correspondent van hetzelfde blad te Washington weet verder mede te deelen, dat er geen gevaar bestaat, dat de betrekkingen tusschen de Vereenigde Staten en Mexico verbroken zullen worden, maar de diplomatieke spanning is zelden acuter geweest.

Hierbij spelen niet alleen de landen oliewetten een rol, maar ook de houding der Mexicaansche regeering tegenover de katholieke Kerk, waar bij de jongste verkiezingen in de Vereenigde Staten wel gebleken is, dat de katholieke bevolking van laatstgenoemd land allesbehalve tevreden is met de slappe houding van haar regeering in de veroordeeling van de anti-kerkelijke politiek in Mexico. Aan die ontevredenheid der katholieken wordt ook de overwinning van den katholieken candidaat David Walsh op den persoonlijken vriend van Coolidge, Butler, in Massachusetts toegeschreven. In elk geval is de Mexicaansche vijandigheid tegenover de Kerk en de neerslag daarvan op de katholieken in de Vereenigde Staten een der factoren, welke Washington zullen prikkelen om een „sterke lijn" tegenover Mexico te volgen.

Minne methoden der Regeering.

Het Episcopaat heeft begin September een verklaring uitgegeven, waarin o.a. het volgende wordt gezegd:

Het is welbekend, dat eene officieele circulaire aan alle gouvernementsambtenaren is toegezonden, waarin, na de verzekering, dat de regeering de vrijheid van geweten respecteert, geëischt wordt, dat iedere beambte schriftelijk de volgende vragen beantwoorde:

„Zijt gij lid van de Liga tot Verdediging der Godsdienstige Vrijheid?

„Zijt gij een Ridder van Columbus?

„Zijt gij een loyaal aanhanger van het gouvernement?

„Keurt gij de politiek van het gouvernement goed?

„Oefent gij kritiek uit op de daden van het gouvernement?"

Van deze circulaire is o.a. een exemplaar toegezonden aan alle mannelijke en vrouwelijke onderwijzers der gouvernementscholen. In Guadalajara nu hebben, (gelijk wij reeds berichtten.) van de 400 onderwijzers slechts 25 zich voor de anti-godsdienstige politiek der regeering verklaard; de 375 andere hebben onmiddelijk hun ontslag aangeboden. Een heldhaftig voorbeeld!

Verder verlangt de bewuste circulaire nog het volgende; „Ofwel gij moet op formeele manier de actie van het gouvernement steunen, begonnen voor strikte opvolging van de constitutioneele voorschriften; ofwel gij hebt u voorgoed terug te trekken uit de officieele diensten, die gij thans vervult: indien namelijk uw persoonlijke godsdienstige overtuiging u belet, verder uwe plichten tegenover het gouvernement getrouwelijk te vervullen."

Mgr. P. Diaz, die als woordvoerder van het Episcopaat optreedt, heeft deze circulaire terstond bij haar verschijnen aan de kaak gesteld als een verachtelijke manier om de Katholieken te vervolgen, door hen van hun broodwinning te berooven. Het bisschoppelijk schrijven zegt daarover:

Wij ontkennen, dat het gouvernement eenig recht heeft om dit onderzoek in te stellen, en nog veel minder om de ambtenaren te verplichten zich zelf aan te geven.

Het lidmaatschap van de Liga en van de Ridders van Columbus verplicht iemand om de gewetensvrijheid te verdedigen, maar kan niemand onbekwaam maken om een gouvernementsbetrekking te bekleeden. De rechtmatige verdediging bepaald van deze rechten sluit geen opstandigheid of gebrek aan loyauteit in. Trouwe onderdanigheid wordt niet verkregen door geweld of door geld, doch alleen door overtuiging, en bovenal door de verplichtingen, geboren uit het voorschrift van den godsdienst om het gezag te eerbiedigen en te gehoorzamen in alles wat recht is, omdat God het zoo heeft verordend.

Het gouvernement is in zijn politiek en zijn daden niet onfeilbaar. Derhalve is de eisch, dat een ambtenaar die politiek *per se* goedkeure en zich van de beoordeeling daarvan onthoude, onder bedreiging met onmiddelijk ontslag, niets anders dan dwingelandij. Het is niet alleen vergeweldiging van het moreele geweten, maar ook van de meest elementaire menschelijke vrijheid, omdat zoo verordend wordt, dat de ambtenaren niet anders mogen denken dan het hoofd der regeering: een evidente schending van de vrijheid van gedachte en geweten.

VER. STATEN VAN N.-AMERIKA.

Waarom Smith geen President kan worden.

De gouverneur van den staat New York, de Katholiek Smith, heeft een heel goede kans om door de democraten candidaat gesteld te worden voor het presidentschap der Vereenigde Staten. Hij is zelfs zoozeer de aangewezen man, dat reeds nu al wat anti-katholiek is een campagne op touw heeft gezet om dat „katholieke gevaar" van de Ver. Staten af te weren; waarbij dan dikwijls op merkwaardige wijze aan den dag komt, dat heel hunne politiek niet door de belangen van hun land, maar enkel en alleen door antipapisme beheerscht wordt.

Zoo zeide onlangs de Methodistische bisschop A. W. Leonard, superintendent-generaal van de Methodistische Episcopale Kerk voor N. en W. New York, in een rede op een burgerschapsbijeenkomst: „Onze Immigratiewetten moeten krachtig doorgezet worden tegen de Latijnsche rassen, die naar dit land zouden willen uitzwermen. De Angel-Saksers in dit land zullen ervoor zorgen, dat de Latijnsche (d. i. katholieke) idealen het hier niet winnen.

..... Er is nog een Amerika buiten New York. Geen gouverneur.... kan den ring des pausen kussen en ooit binnen schotsafstand van het Witte Huis (de woning van den President) komen.... Amerika is een protestant land en zal dat blijven."

Het zal voor meningen goeden Amerikaan nieuws zijn, dat zij een staatsgodsdienst hebben. De meesten hunner zijn trotsch op hun constitutie, die zegt: „Geen verklaring omtrent den godsdienst zal ooit vereischt worden als voorwaarde van bevoegdheid tot eenig ambt in de Ver. Staten."

Een andere politicus van hetzelfde kaliber is senator Caraway van Arkansas, dus naar zijn woonplaats te oordeelen, waarschijnlijk zelf lid der democratische partij. Begin Augustus zeide hij in een interview aan de New Yorksche bladen: „dat, naar zijn meening, de democratische partij zeker gouverneur Smith van New York tot haar candidaat voor 't Presidentschap zou benoemen, en dat hij ook gekozen zou worden, ware niet de omstandigheid dat gouverneur Smith katholiek is."

Dit schijnt duidelijk te beteekenen, dat, volgens dien Senators opinie, gouv. Smith alle hoedanigheden heeft om hoofd van 't uitvoerend bewind te worden, doch dat het Amerikaansche volk eerst en vooral let op iemands godsdienst en hem op zij zet, als hij toevallig Katholiek is. En de Senator meent daar zoo zeker van te zijn, dat hij zich aan een voorspelling waagt: eerder dan den katholieken gouverneur Smith aan te wijzen, zal de partij een persoon benoemen „desnoods geheel onbekend in de politiek, die alleen maar een naam zal zijn."

Na deze verbazingwekkende verklaring merkt de *N. Y. Times* op: „Als inderdaad een man van ongewone bekwaamheid, volmaakte eerlijkheid en een schitterenden staat van succesvollen dienst, alleen omdat hij Katholiek is, op zij geschoven moet worden tengunste van een nulliteit, dan zijn wij Amerikanen inderdaad diep gevallen in het rijk van den geest en kunnen wij ons slecht veroorloven, met verachting te wijzen op Mexico of eenig ander land, waarin godsdienstvrijheid geheel onbekend is."

Het zou een ramp zijn, voegt *America* hieraan toe, als een der groote partijen voor eenig openbaar ambt een candidaat aanwees alleen omdat hij Katholiek was. Maar deze eventualiteit is heel onwaarschijnlijk. Senator Caraway schijnt de denken, dat wij dichter zijn bij het gevaar, eerlijke en rechtschapen menschen af te wijzen, omdat zij niet protestant zijn. Wij hopen, dat de Senator in dwaling verkeert, en — ofschoon wij de kansen van een katholieken candidaat in sommige afgelegen en weinig ontwikkelde streken des lands niet hoog aanslaan — wij gelooven het bepaald.

COLOMBIA.

Rede van aftredend president.

Den 7den Augustus ll. is dr. Miguel Abadia Mendez geïnstalleerd als President van Colombia; zijn voorganger, Señor Ignacio Rengifo, werd Minister van Oorlog. Ook de andere leden van het conservatief Kabinet werden tegelijk bekend gemaakt.

Dr. Mendez is de eenige president van Colombia die met algemeene stemmen is gekozen: geen geringe onderscheiding. Hij is 55 jaar oud en doceerde in de faculteit der Rechten aan de Universiteit van Bogota, na een schitterende rechterlijke en politieke loopbaan. Op 26-jarigen leeftijd was hij al minister van Financiën, daarna minister van Onderwijs en Buitenlandsche Zaken en Staatssecretaris.

Bij de installatieplechtigheid heeft senator Rengifo, de aftredende President, een rede gehouden, waarin hij de godsdienstpolitiek van Mexico aan een scherpe critiek onderwierp. Hij zeide o. a.:

„In deze dagen, nu sommige Latijnsch-Amerikaansche republieken op onwaardige wijze godsdienstige gemeenschappen verdrukken, kerken sluiten, Bisschoppen verjagen en religieuze orden en zelfs vrouwen, die zich gewijd hebben aan weldoen, geeft het ons een gevoel van waardigheid en rechtmatigen trots, dat onze regeering de kerken eerbiedigt met hare onafhankelijkheid en hare rechten, als een integreerend deel der natie.

De Mexicaansche gezant in Colombia, Senor Urquidt, die bij de rede tegenwoordig was, heeft er aanstoot aan genomen en zeide later: „Dit incident is te ernstig dan dat ik er commentaar op zou leveren. Ik kan alleen zeggen dat het mij spijt, dat bij zulk een plechtige gelegenheid zulke sterke woorden van afkeuring tegen mijn land zijn uitgesproken. De zaak is in handen van mijne regeering gesteld."

Naar onze meening is de heer Rengifo heel gematigd geweest bij 't bespreken van een aangelegenheid, die die in Z.-Amerika natuurlijk in 't middelpunt der belangstelling staat; en moesten de vertegenwoordigers van Mexico eens denken aan een vroeger populaire figuur, die zoo verstandig was te erkennen dat, als de heele wereld hem verfoeide, hij het er ook naar gemaakt had.

PERU.

Een protest.

De president van Peru, Señor Augusto Leguia, heeft zich bij andere Latijnsch-Amerikaansche naties aangesloten om te protesteeren tegen de willekeur en de vervolging, die op 't oogenblik in Mexico woedt.

Als antwoord ontving hij van pres. Calles de volgende nota:

„Ik ben volkomen overtuigd, dat Uwe Excellentie een zuiver persoonlijke meening uitdrukt, die op geen enkele manier invloed kan en zal hebben op deze kwestie, die een zuiver Mexicaansche is. Ik geloof, dat Uwe Exc. onjuiste inlichtingen heeft gekregen over het geschil, dat nu in Mexico tusschen Kerk en Staat wordt uitgestreden; anders zoudt gij u niet hebben uitgedrukt gelijk gij deedt.

De kwestie is er eenvoudig eene van de geestelijkheid tegen het gouvernement. De geestelijkheid, volgens hun traditioneele gewoonte in ons land, die veel beroering heeft verwekt, is een lastercampagne begonnen, waardoor zij den Staat trachten te schaden."

Het katholieke Episcopaat en de Katholieken van Mexico hebben hun diep leedwezen betuigd over Calles' minachtend en lasterlijk antwoord op dat protest van een eerlijk meenend man.

PHILIPPIJNEN.

Katholieke Universiteit.

De Senaat der Dominicaansche Sint Thomas-Universiteit te Manilla heeft besloten, twee nieuwe faculteiten op te richten: een voor de vrije kunsten en een voor pedagogie. De Universiteit heeft haar laboratoria voor de natuurwetenschappen, medicijnen, pharmacie en mechanica in de laatste jaren zeer veel uitgebreid. Men heeft nu weer een groot terrein aangekocht, waarop veertien groote universitaire paviljoens gebouwd worden. Architect is pater Ruano O. P., professor der Universiteit.